

til videre. Saalænge nemlig Loven om Rigsretten ikke er emaneret, vil denne dog ikke kunne constitueres, og altsaa synes Valget af de 8 Medlemmer nu ikke at være aldeles nødvendigt. Jeg skal imidlertid ganske underkaste mig den ærede Formands nærmere Bestemmelse i denne Henseende.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at man er berettiget til at udsætte Valget. Det, at der i det forelagte Udkast i § 2 er fastsat, at der — forudsat at det bliver Lov — skal vælges Suppleanter foruden de 8 Rigsretsmedlemmer, som Landstinget vælger, kan kun medføre, at der, naar Loven er udkommen, kan blive Spørgsmaal om at vælge disse. Jeg maa derhos bemærke, at det aldeles ikke er afgjort, at Rigsretten jo kunde komme til at træde i Virksomhed idag eller imorgen eller tovermorgen, eller om meget søie Tid, hvis H. S. Majestæt maatte ville henvise en eller anden Sag til den, som den 73de Paragraph i Grundloven hjemler. Saavidt mig bekjendt, gif man ved dette Spørgsmaals Behandling under Grundlovsforhandlingerne ud fra, at det Rigtige var, at Rigsretten ikke blev constitueret for ethvert givet Tilfælde, men at Rigsretten var tilstede for de Sager, som muligt kunde opstaae, saaledes, at den ikke netop blev valgt paa en Tid, da der var Spørgsmaal om en saadan Sag. Disse Grunde, troer jeg, ere af den Bessaffenhed, at jeg ikke kan antage, at Landstinget kan undslaae sig for nu at vælge Medlemmer til Rigsretten.

Schow: Jeg erkjender fuldeligt de Grunde, som af den høitagtede Formand ere fremførte, men det forekommer mig dog ikke, at de ere tilstrækkelige til at ansee det nødvendigt, just saa hurtigt at vælge Medlemmer af Landstinget til Rigsretten. Der er allerede af et andet Medlem gjort opmærksom paa, at det dog i al Fald ikke var muligt nu tillige at vælge Suppleanter, saalænge Lovudkastet ikke er blevet Lov, og det kunde dog ved Valget være ret godt, at man paa een Gang oversaae, hvem man kunde tænke paa at faae valgt som de første Medlemmer og som Suppleanter. Nu hedder det rigtignok i Grundlovens § 72, at de skulle vælges paa 4 Aar, og det er jo ganske vist, at det nærværende Landsting forsaavidt

ikke længere eksisterer efter de 4 Aars Forløb, fordi der jo forinden skulle stee nye Valg af Halvparten. Men det forekommer mig dog, at disse 4 Aar vel ikke behøve at regnes saa strengt fra Begyndelsen af denne Session, og at vi dog vel derfor gjerne kunde have at opsætte Valget, enten til vi havde vedtaget Loven om Forsølgningsmaaden ved Rigsretten, eller ogsaa en kortere Tid. Det er vistnok et høist vigtigt Hverv, der skal foretages, og, at man havde nogen længere Betænkningstid, var derfor ønskeligt. Der er af den høistærede Formand gjort opmærksom paa, at man kunde derved komme i det Tilfælde at maatte udvælge en Rigsret til et givet Tilfælde, men jeg haaber, at hele Forsamlingen er enig med mig i, at det er et i saa høi Grad usandsynligt Tilfælde, at dette skulde stee i den nærmeste Fremtid, at jeg synes, man ikke behøver at tage Hensyn dertil.

Ulrik: Dertil kommer, at ifølge § 72 af Grundloven skal Forsølgningsmaaden ved Rigsretten nærmere ordnes ved Lov, og det lader sig dog ikke tænke, at en Sag foretages, forinden Forsølgningsmaaden er nærmere ordnet og bestemt.

Formanden: Ja dertil kan jeg kun svare, hvad jeg tidligere yttrede, at Rigsretten ikke skal bestemmes for en vis enkelt Sag, men være constitueret, forinden der bliver Spørgsmaal om at anlægge Sag. Jeg har naturligviis ikke villet paatage mig det Ansvar at undlade at henstille til Thinget, hvorvidt der nu maatte være Spørgsmaal om at bringe de Valg af Rigsrettens Medlemmer, som tilkomme Landstinget, i Udførelse, og jeg tillod mig kun at henstille, om de dog ikke kunde udsættes i nogen Tid, fordi Thingets Medlemmer indbyrdes kunde komme overeens om de Medlemmer, der meentes at skulle vælges dertil. Skulle de udsættes, indtil Behandlingen af Udkastet til en Lov om Forsølgningsmaaden ved Rigsretten er tilendebragt, kan der jo hengaae en temmelig lang Tid; thi Sagen skal jo ikke alene behandles i Landstinget, men ogsaa i Folkethinget. Det er vistnok, som den ærede Landstingsmand for 9de Valgfreds (Schouw) yttrede, sandt, at der ikke er Udset til at nogen Sag af denne Natur skulde blive reist